

Men kunne vi gå den vej, at vi kunne lave frivillige aftaler – det tror jeg på, og det har vist sig at virke – hvorfor skulle vi så lave lovgivning, når det alligevel bare er et slag i luften og er symbolpolitik? Det ville jo ikke hjælpe.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere spørgsmål. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Christian H. Hansen.

Christian H. Hansen (DF):

Forslaget her, som er fremsat af Socialdemokratiet, berører nogle emner, som er relevante. Det berører jo nogle emner om, at vi har nogle fedme problemer. Vi har også nogle problemer, hvor man kan sige, at problemerne omkring fedmen starter helt nede i skolealderen, måske allerede i børnehaverne, på grund af dårlig ernæring.

Når det er sagt, bliver jeg nødt til at sige, at vi i Dansk Folkeparti ikke mener, at det her forslag nytter noget overhovedet. Det, man vil gøre, er, at man vil forbyde nogle reklamer. Men kunne jo vælge at sige, at det kunne man godt gøre herhjemme, men det ville jo ikke stoppe strømmen af reklamer på området.

Der er et afsnit i beslutningsforslaget om tv-reklamer, hvor man dog anerkender, at antallet af de reklamer, der henvender sig til børn, og som har noget med sukker og fedme at gøre, altså produkter, som er usunde, trods alt er faldende herhjemme. Det er jo et tegn på, at noget af den frivillige tankegang, både ministeren og Venstres ordfører har været inde på, faktisk virker.

Kl. 17.10

Men lad os nu tage den situation, at vi så valgte at gå ind og lave det her forbud. Så ville børnene jo stadig væk få reklamerne, for vi kan ikke forbyde dem på de udenlandske kanaler, som de også kan se, og som indeholder rigtig mange børneprogrammer. Så hvis man skulle gøre noget ud fra den vinkel, skulle det være via EU. Nu plejer vi jo i Dansk Folkeparti ikke altid at synes, at tingene bare skal gå igennem EU, og at det er dernedefra, vi skal ordne det, men i den her situation vil det for at løse det problem være den rigtige vej, ministeren skulle gå. Det skal så være en opfordring til, at ministeren, når man drøfter de ting dernede, skal tage emnet op og måske arbejde videre med det.

Men det andet element i det er jo også, at jeg synes, at man med det her beslutningsforslag har en tendens til fuldstændig at fratage forældrene ansvaret. Det er, som om problemet med

fedme osv. ikke falder ind under forældrenes ansvar. Der er altså også en forpligtelse for forældrene, og forældrene ved jo godt, hvad der er usundt at spise. Man har trods alt endnu lov til selv at vælge, hvad man putter i børnenes madkasser. Der er da ingen lov, der bestemmer, at der skal så og så meget sukker i madkassen hver dag. Det er frivilligt.

Så har der jo også været nogle igangværende undersøgelser om skolemadsordninger, der er nogle steder, og der er sat nogle projekter i gang. Det tror vi i Dansk Folkeparti også er en rigtig god vej, via hvilken man kan løse problemet omkring usund mad til unge. Det kan selvfølgelig ikke løse problemet, som Socialdemokratiet tager fat på her omkring reklamer, men det kan i hvert fald sørge for, at de unge mennesker får en god og sund kost og dermed en god ernæring.

Vi kan i Dansk Folkeparti ikke støtte beslutningsforslaget. Vi anerkender, at det er et alvorligt problem, som man rejser, og at vi har de problemer i samfundet, men vi mener ikke, at vi kan løse dem ad den her vej. Vi mener, at vi skal løse dem, ved at man sørger for, at børnene får noget ordentlig ernæring – der mener vi, at forældrene har et ansvar, og vi mener faktisk også, at kommunerne har et ansvar via f.eks. at indføre nogle skolemadsordninger ude på skolerne – og så mener vi, at erhvervet også selv har et ansvar. Vi mener faktisk, vi kan se en tendens til, at erhvervet er ved at løse nogle af problemerne til det bedre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige et enkelt spørgsmål fra fru Mette Gjerskov.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg synes jo, at det er rigtig, rigtig ærgerligt, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til det her gode forslag. Jeg kan høre på Dansk Folkepartis ordfører, at alle skal gøre en indsats. De eneste, der åbenbart ikke skal gøre en indsats, er Folketinget, nemlig i form af at lave en ordentlig lovgivning, som beskytter børn mod markedsføring.

Men til gengæld så jeg faktisk et lyspunkt i Dansk Folkepartis ordførertale, og det er jeg glad for. For ordføreren lagde faktisk meget overraskende op til, at Dansk Folkeparti er parat til at arbejde for et EU-forbud. Det er jo et element i det her forslag. Er det så sådan, at vi i hvert fald kunne blive enige om at vedtage det